

RESUM .

La present investigació pretén estudiar la casa com a concepte d'habitable on esdevé el vincle hàbitat - habitant cap a dues possibles vessants experiencials : com a espai aliat, o com a espai no aliat, i el plantejament de la nostra hipòtesi serà si la casa ha estat concebuda o no com espai aliat i no aliat en l'escultura contemporània de 1970 a 2015. els referents d'arquitectura en què es dóna suport a la investigació seran obra d'arquitectes com Mies van der Rohe , Le Corbusier , Robert Venturi o els Smithson , entre d'altres ; i els referents d'escultura (que serà el camp de treball) , en els quals es dóna suport a la investigació seran obres d'artistes com Louise Bourgeois , Gordon Matta Clark , Leandro Erlich , Glòria Lapeña , Rachel Whiteread o Ilya Kabakov per il·lustrar un espai no aliat, i l'obra de Mónica Alonso , Santiago maig, Do Ho Suh o Ana Cases Broda entre d'altres per fer referència a l'espai aliat.

Per determinar si albirem aquesta concepció o no en l'obra artística, definirem prèviament el que entenem per ambdós conceptes: El primer queda erigit pel habitant com un espai de projecció personal que muta i evoluciona amb ell, on l'espai habitat esdevé un espai íntim, acollidor, d'assossec i protector, de família i d'amor, que pot esdevenir en una casa on el vincle de què parlem sigui cuidat i respectat, entenent aquest vincle com una aliança amb el seu espai vivencial el qual és el lloc d'esdeveniments per definició del seu habitant, el que estructurarà els records d'infància i s'eleva com a escenari primigeni en el nostre inconscient per ser espai de referència de totes les nostres vivències posteriors. A la casa aliada la figura de la mare entranyable estarà present per aportar esquemes d'estabilitat a aquest espai domèstic on la vida flueix per les seves estades acompanyada d'estrís, mobles i altres objectes, els quals poblaran la casa aliada i no aliada, i que al igual que el concepte de casa, revisitarem des lectures artístiques que analitzarem partint de la nostra hipòtesi plantejada: aliat / no aliat. Intentarem trobar a totes les propostes artístiques recollides en aquest treball les analogies, confluències o diferències per poder argumentar i donar suport la nostra proposta d'estudi, característiques que conformen un espai aliat i un espai no aliat. Entenem per contra que la casa com a espai no aliat es conformarà com una arquitectura d'aura freda, on l'habitant no cuidarà el vincle amb el seu espai i on la llar es convertirà en un mer habitacle receptor necessari per a la vida, més fisiològica que emocional , on el seu habitant no el sentirà com l'epicentre de la seva habitabilitat en el món, pot ser que sí que ho consideri un lloc de supervivència, però no d'acolliment i de benestar. Així, parlarem d'un espai inquietant, inquietant i hostil. Per tal de donar compte dels objectius de la nostra investigació, es procedeix a la revisió de tipus descriptiu d'obra d'artistes de finals de segle XX fins a 2015. Els resultats de l'estudi permetran evidenciar l'afirmació sota la nostra proposta de la casa sense i desproveïda d'aquest vincle amb el seu habitant o no, l'evidència que l'escultura contemporània de 1970-2015 ens deixa exemples on albirem una o altra forma d'entendre l'espai de residència de l'individu en el món.

Paraules clau: Casa, espai, aliat / no aliat, habitar, habitant, intimitat, escultura contemporània, habitant, refugi.